

۱۲۹۳۶۲۶

پند نامه در شاهنامه

حکیم فردوسی

با همسر سید جعفر موسوی سپهر

نخط

سید جعفر موسوی سپهر

تبارخ ۱۳۶۳، ۱۰/۱۱

سرشناسه	: فردوسی، ابوالقاسم، ۳۲۹ - ۴۱۶ ق.
عنوان قراردادی	: شاهنامه. برگزیده
عنوان و نام پدیدآور	: پند نامه در شاهنامه/حکیم فردوسی؛ به اهتمام سیدجعفر موسوی سپهر.
مشخصات نشر	: تهران: گنج مشرق، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری	: ۱۰۴ ص.: مصور (بخشی رنگی).
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۹۶۰۳۸-۰۰۰
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
موضوع	: شعر فارسی -- قرن ۴ ق.
شناسه افزوده	: موسوی سپهر، سیدجعفر، ۱۳۲۲ -، گردآورنده
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۴ م / ۴۴۹۱ PIR
رده بندی دیویی	: ۸۸۱ / ۱۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۰۹۳۳۲۶

نام کتاب	: پند نامه در شاهنامه
پدید آور	: سید جعفر موسوی سپهر
ناشر	: انتشارات گنج مشرق
صفحه آرای	: فرهاد نوروزی
خط	: سید جعفر موسوی سپهر
طراح جلد	: آزاده شهابی، فرهاد نوروزی
چاپ اول	: زمستان ۱۳۹۴
شمارگان	: ۱۰۰۰ جلد
ناظر چاپ	: مجتبی محبی
چاپ و صحافی	: غزال
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۹۶۰۳۸-۰۰۰
قیمت	: ۲۰۰۰۰ تومان
مرکز پخش	: تهران خیابان پیروزی، روبروی چهارصد دستگاه، خیابان زاهد گیلانی
پلاک ۲۰، تلفن	: ۴۳۳۰۹۹۱۴ - ۰۹۱۲۷۲۷۷۷۶۳

بنام خداوند جان و خرد

کزین برتر اندیشه برگذرد

حکیم ابوالقاسم فردوسی شاعر حماسه پرداز و چکامه سرای اندیشمند ایران که امروزه جهان با او بی‌بافت دارد، بعد از گذشت هزار و اندی سال از درگذشت او هنوز از مرز آن بزرگوار بوی عطرش می‌آید.

اونه تنها برای مردم ایران بلکه برای ملل دیگر جهان محبوب است بویژه آنکه در پهنه ایران زمین زمینه شرف و گرامی‌اش دارد.

اگرچه درباره تولد و کوچ او بدنیای بهتر گمانه درستی نیست. بهر روی می‌گویند او در سالهای ۳۲۹ یا ۳۳۰ هجری شمسی بدنیا آمد و در دهگانه‌اش در ده باثر از روستاهای طایران طوس بوده است.

فردوسی از دهقانان سرشناس و بانثراد اصیل بوده و گرایش او و خانواده‌اش بر حماسه سرایی بویژه شاهنامه در برابر یورش عرب زبان‌ها به ایران بوده است.

بہ لفتہ عروسی شوکتی فردوسی در او ان زندگی ویرہ خود بی سین زبودہ و از آرمش
بر خوردار بودہ است .

انگیزہ سرایش او در اشعار حماسی شہنامہ صرفاً عرق ملی بویرہ پاسدا
و گنبد لشت زبان پارسی سرہ ایران عزیز بودہ کہ بر آن پیروز آمدہ است
حکیم فردوسی گرامی سال از عمر پر بار و بارزش خود را با تمام توان و انرژیا
و سرمایہ اش بہ بی خودہ و در این رھگذر پیروز فروت شدہ است
اگرچہ او بخاطر آرمان خود بہمتی پیش را از دست داد ، اما توانست
باشکیبائی 'فسراوان زبان راستین' است ایران رازندہ نگاہ دارد
از پیام شاعر .

بسی رنج بدم درین سال بجم رند بدم بدین بار

در این میان ہیچگونہ ملکی از کسی دریافت نکرده بویرہ از جانب پادشاہ روز
سلطان محمود غزنوی کہ متأسفانہ خود ہموارہ مترصد چاپلوسی درباریان

و اطرافیان خود بوده و از سوی دیگر حدودان فرصت جو با سخن حسنی خود در پیشگاه
سلطان زحمات والا و ارجمند او را بی ارزش نشان میدادند و همواره
موجب ملال خاطر او میشدند.

از بد زخدا روزگار اینکه در سن ۲۵ سالگی فرزند برومند و دلبنده خود را که
۳۷ سال سن داشته است داده و این زخدا و جگر سوز غمی جانگاه را
بر او وارد نموده ، دیگر آنکه زنده ناتش دختر جوانش غم سفر کرده و به
بوته خیال فرو رفته که آشکارا ریشه زنده آن او خشکیده و کسی دیگر از
دوستان آن حکیم فسر زانه بیادگار نمانده است . کمتر از اینکار او شاهنامه
بنابر پیام شاعر

از آن پس نیرم که من زنده ام که تخم سخن من پراکنده ام
هر آن کس که داردش رای تو پس از مرگ بر من کند آفرین
ازین است شاهنامه پرشکوه او از چکا د چلیپا ایران زمین که نشسته و جهان شمرل
شده

به گمان دانش پژوهان و دانش پروران و ادیبان گرانقدر، ش هنامہ می
او چونان کتاب مقدسی برای تیرہ و تبار ملت ایران برای ہمیشہ بودہ
و خواهد بود. کتاب اشعار فردوسی مشحون از داستانهای حماسی
دلیر مردی، جوانمردی و پایداری بودہ و افزون بر آن مملو از پندیات و
اندرزهای فہرست می باشد، کہ حاوی جسہ دوزی خبر دگرانی، راد منشی
راستگونی، بے ارادہ سیکوکاری خشونت پرہیزی، دین باور
دانش گستری، قانون مداری، اخلاق مردمی، عسرق ملی، تاریخ
جغرافی، فرهنگ سازی و فرحب پروہی می باشد.

بر تمام انسانهای پاک سرشت و پاک سہا فرمی است کہ از رشہای
تابناک و گوحسہ بر این شخصیت عالم تاب را ارج نہادہ بلند اندیشہ،
اورا بدیدہ منت پذیرند و بان ارج نہند. روحش شاد. خدایش سامرا
از حسین ہیکل روزنامہ نگار مشہور مہری پرسیدند کشور شما کهن و قدیمی

و باستانی بوده ، زبان و نثره ای داشتید چه شد که عرب زبان شدید
گفته بود ، زیرا که ما فردوسی نداشتیم .

اینست تاثیریک یک انسان سودمند در سر نوشت یک ملت
پیام شاعر :
بے آزاری و سب گزین که اینست فرهنگ آیین دین

خردمند باش مبی آزار باش همیشه روان را مکنند آزار باش

مکنند آزار تن باش و آن خسر که جان را بجز خسر دپرورد

فردوسی پاک سرشت :

از ده با ژ طایران طوس ایران اوج گرفت و حالا او بر لب ای دهنده
حبانی میدرخشد .

تاریخ دیما ۱۳۱۳ . ریه جمع نموسو سپهر